

בשחתתו ישראל, ולפֶד עליהם זכות.

במו בין בתוכך הלוֹך ילה ו בכלה, על חטאך ישראל. מה זה נשא משך קזרע? זהו סוד בפה הבהיר, שנוטל משיכה של זרע קרש עליון לעשות פרות ותולדות בעולם הזה.

ובשחתעלויות בקהל של ישראל, אף על גב שאינם צדיקים, עם כל זה הקדוש ברוך הוא מעלה אותה, ומשקה אותה מחשקת הנחל העמוק, ונשפטם מכל הארץ. איז, בא יבא ברנה, מתוך אותה שלמות וברכות וקדשות שגשטלמה. בראשונה - הלוֹך ילה ו בכלה, על חטאך ישראל. כשבו - בא יבא ברנה. בשעה שבנה שלמה את בית המקדש והשתלים העולים הפתחו פמו שהעולים העליון, כל ישראל קיו צדיקים וחתלו בכמה דרגות עליונות, ואז התעללה בפה הבהיר בשמי. ואז שיר השירים אשר לשלה, עליה בשמי וירידה בשמי. כל העולמות בשמי, והחבור בשירה. שיר - לקודש ברוך בשמי. הוא. השירים - לעליונים ולחתונים. אשר לשלה - החבור של כל העולמות בשמי, לפלא שהשלום בלו שלו. על פי אליהו נגער.

שיר השירים, כתוב (דברים כה) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב וגגו. בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא בראשונה שיתים עליונים, מהם מקומות, להודיעם בהם גשמי ברכות, וקדשות העליונות של מעלה. והם נוטלים בראשונה ממקור הרים, מהמקום העליון שיצאו ממש.

ומשה לא ידע כי קרון עור פניו. אימתי אסתליך ליקרא דא. כד חאבי ישראל, ואולייך עליינו זכו.

בגונא דא פתיב, (תהלים קכו) הלוֹך ילה ו בכלה, על חובייהון דישראל. Mai נושא משך קזרע. דא רזא דכורסייא דיקרא, דאייהו נטיל משיכו קזרע קוידשא עילאה, למיעבד פירין ואיבין בהאי עולם.

ובד אסתליקת בקהל דישראל, אף על גב דלאו איינו זפאיין, עם כל דא, קוידשא ברייך הווא ועליל לה, ואשקי לה, משקיון דנהילא עמייקא, ואשתלים מכל סטרין. כדיין, בא יבא ברנה, מגו דההוא שלימו וברקאנן וקדושין דاشתלים. בקדמייה, הלוֹך ילה ו בכלה, על חובייהון דישראל. כד תפוי, בא יבא ברנה.

בשעה דבנה שלמה ב מקדשא, ואשתלים עלמא תפאה בגונא דעלמא עילאה, ישראל قولහון הו זפאיין, ואסתלקו בכמה דרגין עילאיין, כדיין אסתלק פורסייא דיקרא בחרדה, בכמה חדרון, בכמה עליון.

בדין שיר השירים אשר לשלה, סליקו בחרדו, ונחיתו בחרדו. עלמין قولחו בחרדו. וחיבורא בחרדה. שיר, לקודשא ברייך הוא. השירים, לעילאיין וחתאין. אשר לשלה, חבורא דעלמין قولחו בחרדו, למלאך דשלמא פלא דיליה. על פומא דאליהו אתגוז.

שיר השירים, פתיב (דברים כה יב) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב וגגו. בשעה דברא קוידשא ברייך הוא עלמא, ברא בקדמייה, שיתין עילאיין, דאיינו מקורין, לנחתה בהון גשמי דברקן, וקדושין עילאיין דלעילא. וαιנו נטלו בקדמייה ממוקרא דמי, מאתר עילאה דנפקו מטהן.